

A LUCIFER-FÉLE LÁZADÁS

LUCIFER a Nebadonból származó, kiváló elsőrendű Lanonandek Fiú volt. Számos csillagrendszerben szerzett tapasztalatokat a szolgálatban, csoportjának főtanácsosa volt, és bölcsessége, éleslátása és hatékonysága kiemelte a többiek közül. Lucifert a 37-es számon tartották nyilván a rendjében, és amikor a melkizedekektől a megbízatását megkapta, akkor a fajtájának hétezer egyede közül a legrátermettebb és a legkiválóbb száz személyiség közé tartozott. Egy ilyen nagyszerű kezdetet követően gonoszságok és vétkek során át elmerült a bűnben és ma azon három Csillagrendszer Fejedeleme közé tartozik a Nebadonban, akik engedtek az önös készletének és megadták magukat a helytelenül értelmezett személyi szabadság álokoskodásának — a világegyetemi engedelmség elutasításának és a testvéri kötelességek semmibe vételének, a mindenségrendi kapcsolatok iránti vakságnak.

² A Nebadon világegyetemben, Krisztus Mihály működési területén a lakott világoknak tízezer csillagrendszerre létezik. A Lanonandek Fiak teljes történelmében ezen ezer csillagrendszerben és a világegyetemi központokban végzett összes működésük során mindössze három Csillagrendszer Fejedeleme szegült ellen a Teremtő Fiú kormányzásának.

1. A LÁZADÁS VEZETŐI

¹ Lucifer nem felemelkedő lény volt; ő a helyi világegyetem teremtett Fia volt, és azt mondták róla, hogy: „Feddhetetlen voltál útjaidban attól a naptól fogva, melyen teremtettél, míg gonoszság nem találtatott benned.” Sokszor tanácskozott az edentiai Fenségesekkel. És Lucifer az „Isten szent hegyén”, a Jerusem igazgatási hegyén uralkodott, mert ő volt az elsőszámú vezetője egy 607 lakott világból álló nagy csillagrendszernek.

² Lucifer csodálatos lény volt, kiváló személyiség; a világegyetemi hatásköri rangsorban közvetlenül a csillagvilági Fenséges Atyák után állt. Lucifer törvényszegése ellenére a neki alárendelt személyiségek tartózkodtak attól, hogy tiszteletlenséget és megvetést mutassanak vele szemben azt megelőzően, hogy Mihály az Urantián megtestesült volna. Még Mihály főangyala sem „vádolta őt” Mózes feltámadása idején, „hanem egyszerűen csak annyit mondott, hogy „feddjen meg téged az Ítéltő”. Az ilyen ügyekben ítékezni ugyanis a felsőbb-világegyetemi vezetők, a Nappalok Elődei jogosultak.

³ Lucifer ma már a Satania bukott és címétől megfosztott Fejedelme. A tetszelgés a leginkább végzetes dolgok közé tartozik, még a mennyei világ magas személyiségei esetében is. Luciferről mondták: „Szíved felfuvalkodott szépséged miatt; megrontottad bölcsességedet fényességben.” A régi látnokotok írta, látván az ő szomorú állapotát: „Miként estél alá az égről, ó Lucifer, hajnal fia! Levágattál a földre, aki a világokat összezavarni merészeltél!”

⁴ Luciferről igen keveset hallottak az Urantián ama tény miatt, hogy főhadnagyát, Sátánt bízta meg az ügyeknek igazgatásával a bolygótokon. Sátán a lanonandek ugyanazon elsőrendű csoportjába tartozott, azonban sohasem működött Csillagrendszer Fejedelemeként; teljes lényével csatlakozott a luciferi felkeléshez. Az „ördög” nem más, mint Kaligasztia, az Urantia Bolygóhercegének tisztességéből eltávolított, a lanonandek második rendjébe tartozó Fiú. Amikor Mihály húsvér testben az Urantián tartózkodott, akkor Lucifer, Sátán és Kaligasztia szövetkezve igyekezett azon, hogy az alászállási küldetése kudarcot valljon. De ők vallottak teljes kudarcot.

⁵ Abaddon volt Kaligasztia kíséretének vezetője. Követte urát a lázadásban és végig az urantiai lázadók elsőszámú vezetője maradt. Belzebub a hűtlen köztes teremtmények vezetője volt, aki szövetséget kötött a hitszegő Kaligasztia erőivel.

⁶ ¶ A sárkány pedig mindezen rossz személyek jelképi ábrázolása lett. Mihály győzelmét követően „Gábiel lejött a Szalvingtonról és hosszú időre megkötötte a sárkányt (az összes lázadó vezért)”. A jerusemi szeráf-lázadókról írták: „És az angyalokat, akik nem tartották meg első állapotukat, hanem elhagyták lakóhelyüket, a nagy nap ítéletére a sötétség erős bilincseire vetette.”

2. A LÁZADÁS OKAI

¹ Lucifer és első helyettese, Sátán, több mint ötszáz ezer évig uralkodott a Jerusemen, amikor szívükben kezdtek szembefordulni az Egyetememes Atyával és az ő akkori kormányzó Fiával, Mihállal.

² A Satania csillagrendszerben nem uralkodtak olyan furcsa vagy különleges viszonyok, melyek lázadást vetítettek volna előre vagy annak kedveztek volna. Úgy hisszük, hogy az ötlet Lucifer elméjében bukkant fel és ott öltött alakot, és hogy bárhol lett volna is, akkor is ilyen lázadást szított volna. Lucifer először Sátánnal közölte a terveit, de több hónapra volt szüksége ahhoz, hogy a rátermett és ragyogó társának elméjét mindezzel megfertőzze. Mihelyt azonban a lázadó elveket elfogadta, a „saját jogok és a szabadság” feltétlen és őszinte híve lett.

³ ¶ Soha senki nem sugallta Lucifernek a lázadást. A Mihály akaratával és az Egyetememes Atya terveivel való szembenállás részét képező saját jogok eszméje, mely szembenállásra az adott okot, ahogyan Mihály e terveket képviselte, Lucifer saját elméjében jelent meg. Viszonya a Teremtő Fiúval bensőséges és mindig szívélyes volt. Saját elméjének felmagasztalását megelőzően Lucifer sohasem adott hangot a világegyetemi igazgatással való elégedetlenségének. Hallgatása ellenére a szalvingtoni Nappalok Szövetsége több mint száz szabványéven keresztül jelezte az Uverszának, hogy Lucifer elméjében nincs béke. Erről tájékoztatták a Teremtő Fiút és a Norlatiadek Csillagvilági Atyáit is.

⁴ Ebben az időszakban Lucifer egyre bírálóbban viszonyult a világegyetemi igazgatás egész tervéhez, de mindig őszinte hűséget mutatott a Legfőbb Urak irányában. Az első nyílt hitszegésére Gábriel jerusemi látogatásakor került sor, s ez néhány nappal a Lucifer-féle Szabadság-nyilatkozat kihirdetése előtt történt. Gábriel olyannyira bizonyos volt a lázadás küszöbön álló kitörésében, hogy egyenesen az Edentiára ment abból a célból, hogy tanácskozzon a Csillagvilági Atyákkal a nyílt lázadás esetén fogandó intézkedésekről.

⁵ Nagyon nehéz meghatározni a pontos okát vagy okait annak, amely végül a luciferi lázadáshoz vezetett. Mindössze egyetlen dologban vagyunk biztosak, s ez a következő: Bármilyen is volt az előzmény, az Lucifer elméjében bukkant fel. Lennie kellett egyfajta öntelt büszkeségnek, mely önmagát táplálva önáltatásig fajult, melynek eredményeként Lucifer egy időre tényleg meggyőzte magát arról, hogy a lázadás kitervelése ténylegesen a csillagrendszer, sőt a világegyetem javát szolgálja. Amikor a tervei odáig fejlődtek, hogy ez irányban minden hiú reménye szertefoszlott, már kétségkívül túl messzire jutott, semhogy az eredeti és bajkeverő büszkesége megálljt parancsolhatott volna neki. E tapasztalásban egyszer csak kétszínűvé vált, s a benne lévő rossz szándékos és akaratlagos bűnné változott. Hogy ez valóban így történt, azt tanúsítja e kiváló vezető későbbi viselkedése. Már régen felajánlották neki, hogy tanúsítson megbánást, de csak néhány beosztottja fogadta el a felajánlott kegyelmet. Az edentiai Nappalok Hűséges Követője a Csillagvilági Atyák felkérésére személyesen ismertette neki Mihály tervét e hírheft lázadók megmentésére, azonban a Teremtő Fiú irgalmát mindig elutasította, mégpedig minden alkalommal egyre növekvő lenézéssel és megvetéssel.

3. A LUCIFERI KIÁLTVÁNY

¹ Bármilyen is a bajok igazi forrása Lucifer és Sátán szívében, a lázadás végső kitörésére a Lucifer-féle Szabadság-nyilatkozat formájában került sor. A lázadók ügye három alapon nyugodott:

² ¶ 1. *Az Egyetemes Atya valósága.* Lucifer azt állította, hogy az Egyetemes Atya valójában nem is létezik, és hogy a fizikai gravitáció és a térenergia eredendően jelen van a világegyetemben, továbbá, hogy az Atya hitregéjét a paradicsomi Fiak találták ki azért, hogy az Atya nevében uralhassák a világegyetemet. Tagadta, hogy a személyiség az Egyetemes Atya ajándéka. Még azt is állította, hogy a végleges rendű lények összejátszottak a paradicsomi Fikkal az egész teremtés megtévesztése érdekében, ugyanis sohasem tértek vissza az Atya tényleges személyiségéről alkotott olyan egyértelmű fogalommal, amely úgy mutatná be őt, ahogyan a Paradicsomon érzékelhető. A tiszteletet és a tudatlanságot gátlástalanul kihasználta. A vád megdöbbenítő, szörnyű és gyalázatos volt. A véglegesrendűek elleni eme burkolt támadás volt az, mely kétségkívül arra készítette később a felemelkedő létpolgárokat a Jerusemen,

hogy kitartsanak és ellenálljanak a lázadók minden ajánlatának.

³ ¶ 2. *A Teremtő Fiú — Mihály — világegyetemi kormányzása.* Lucifer amellett érvelt, hogy a helyi csillagrendszerek kapjanak önállóságot. Vitatta a Teremtő Fiú, Mihály jogát a Neadon feletti fennhatóságra, melyet holmi feltételezett paradicsomi Atya nevében gyakorol, továbbá vitatta annak jogosságát is, hogy Mihály minden személyiségtől e nem látható Atya számára hűséget követel. Azt állította, hogy a teljes istenimádati terv nem más, mint ügyes húzás a paradicsomi Fiak felmagasztalására. Hajlott arra, hogy Mihályt mint Teremtő-atyját elismerje, viszont nem fogadta el úgy, mint Istenét és igy urát.

⁴ A legelszántabb támadást a Nappalok Elődeinek — az „idegen hatalmasságoknak” — azon joga ellen indította, hogy beleavatkozhatnak a helyi csillagrendszerek és világegyetemek ügyeibe. E vezetőket zsarnokoknak és bitorlóknak bélyegezte. Arra ösztönözte követőit, hogy higgyenek abban, hogy e vezetők egyike sem avatkozhat bele a hazai ügyek vitelébe, ha az emberek és az angyalok bátran kiállnak magukért és elszántan követelik a jogaikat.

⁵ Azt vallotta, hogy a Nappalok Elődei ítéletvégrehajtóinak nem szabadna megengedni a helyi csillagrendszerekben való működést, már ha az ottani lakosok élni akarnak a függetlenségi jogukkal. Azt képviselte, hogy a halhatatlanság a csillagrendszerbeli személyiségek eredendő sajátysága, hogy a feltámadás természetes és önmagától végbemenő, és hogy minden lény örökké fog élni, kivéve, ha a Nappalok Elődeinek ítéletvégrehajtói önkényesen és igazságtalanul közbeavatkoznak.

⁶ ¶ 3. *Támadás a felemelkedő halandók képzésének egyetemes terve ellen.* Lucifer azt képviselte, hogy túlságosan is sok időt és energiát fordítanak azon tervre, hogy alaposan felkészítsék a felemelkedő halandókat a világegyetemi igazgatási elvekre, azon elvekre, melyek állítása szerint erkölcsstanilag kifogásolhatók és tévesek. Tiltakozott azon korszaknyi hosszúságú program ellen, melynek célja a tér halandóinak felkészítése valamiféle ismeretlen végzetre, és a véglegességet elért lények testületének jerusemi jelenlétét úgy minősítette, mint annak bizonyítékát, hogy e halandók korszaknyi időt töltöttek el egy tisztán kitálatott végzetre való felkészülés érdekében. Levezetés útján rámutatott, hogy a véglegességet elért lények olyan, nem dicsőbb sorsot nyertek el, mint hogy visszatérjenek a származásuk helyéhez hasonló szerény szférákra. Azt állította, hogy a túl sok fegyelmezővel és a hosszadalmas felkészítéssel elrontották őket, és hogy ők valójában elárulták halandó társaikat, mert közreműködnek abban a leigázási tervben, melyben a felemelkedő halandók valamiféle hitregén alapuló örök végzetének képzetét erőltetik rá a teremtés-összességre. Azt képviselte, hogy a felemelkedők az egyéni önmeghatározás szabadságát élvezhessék. Kifogásolta és elutasította a halandói felemelkedésre vonatkozó, az Isten paradicsomi Fiai által hitelesített és a Végtelen Szellem által támogatott egész tervet.

⁷ ¶ És Lucifer ezzel a Szabadság-nyilatkozattal indította el a sötétség és a halál tobzódását.

4. A LÁZADÁS KITÖRÉSE

¹ A luciferi kiáltvány kiadására a Satania éves nagytanácskozásán, az üvegtengeren került sor, az összegyűlt jerusemi seregek jelenlétében, az év utolsó napján, urantiai időben mérve mintegy kétszázézer évvel ezelőtt. Sátán kihirdette, hogy imádkozhatók a világegyetemi téterők — legyenek azok fizikaiak, értelmiek vagy szellemiek — azonban engedelmisséget fogadni csakis a tényleges és jelenlévő uralkodónak, Lucifernek szabad, aki az „emberek és az angyalok barátja” és a „szabadság Istene”.

² A luciferi lázadás csatakiáltása a saját jogok volt. Egyik fő érvük az volt, hogy ha az önkormányzatiság jó és megfelelő a melkizedekek és egyéb csoportok számára, akkor az éppúgy jó mindenféle rendű értelem számára is. Merészen és következetesen kiállt az „elme egyenlősége” és „az értelem testvérisége” mellett. Azt képviselte, hogy minden kormányzatnak a helyi bolygóra kell szűkítenie a hatáskörét és mindezek önkéntes szövetségének hatásköre pedig a helyi csillagrendszerre legyen érvényes. Minden egyéb felügyeletet megengedhetetlennek tartott. Megígérte a Bolygóhercegeknek, hogy világukat legfőbb megbízottakként irányíthatják. Nem ismerte el a jogalkotó tevékenységek székhelyének a csillagvilági központot és érvénytelennek tekintette az igazságszolgáltatási eljárásoknak a világegyetemi fővárosban való lefolytatását. Amellett érvelt, hogy mindeme kormányzati feladatköröket a csillagrendszeri fővárosokba kell összpontosítani, továbbá fel kell állítani azok saját törvényhozói testületét, és meg kell szervezni azok saját bíróságait Sátán felügyelete alatt. Úgy rendelkezett, hogy a lázadó világok hercegei hasonlóképpen cselekedjenek.

³ Lucifer egész igazgatási testülete egységesen átállt és nyilvánosan esküt tettek, mint a „felszabadított világok és rendszerek” új vezetője kormányának tagjai.

⁴ ¶ Noha korábban két lázadás is volt a Nebadonban, azok távoli csillagvilágokban törtek ki. Lucifer szerint e felkelések azért voltak sikertelenek, mert az értelmek többsége nem követte a vezetőit. Amellett érvelt, hogy a „többség uralkodjon”, s hogy „az elme tévedhetetlen”. Nyilvánvalóan a világegyetemi vezetők által a neki adott szabadság éltette a gyalázatos mesterkedéseinek jelentős részét. Szembeszállt minden felettesével; ők látszólag mégsem vettek tudomást a dolgairól. Teljes cselekvési szabadságot kapott álnok tervének végrehajtásához, melynek útjába nem gördítettek akadályt és nem is hátráltatták azt.

⁵ ¶ Az igazság eljövételének irgalmas késlekedésében Lucifer annak bizonyítékát látta, hogy a paradicsomi Fiak kormánya képtelen a lázadás megfékezésére. Nyíltan szembeszállt Mihállal, Immanuella és a Nappalok Elődeivel, és pimasz, kihívó magatartást tanúsított velük szemben, majd pedig rámutatott arra tényre, hogy a válasz hiánya fényes bizonyítéka a világegyetemi és felsőbb-világegyetemi kormányok tehetetlenségének.

⁶ Gábrriel személyesen jelen volt mindezen pártos fejleményeknél és csak annyit felelt, hogy a kellő időben majd szólni fog Mihály nevében, és hogy minden lény szabadon és befolyástól mentesen dönthet; hogy „a Fiaknak az Atya nevében működő kormánya csakis az önkéntes, őszinte és az álokoskodásnak nem engedő hűségre és odaadásra tart igényt”.

⁷ ¶ Lucifernek megengedték, hogy teljes egészében felépítse és alaposan megszervezze lázadó kormányzását, mielőtt Gábrriel egyáltalán hozzászólt volna ahhoz, hogy szembeszálljon az elszakadás jogával vagy hogy ellenlépéseket tegyen a lázadó hírveréssel szemben. A Csillagvilági Atyák azonban e hűtlen személyiségek cselekvési hatáskörét azonnal a Satania csillagrendszerre korlátozták. Mindazonáltal e késedelmi időszak nagy próba és megmérettetés elé állította az egész Satania hűséges lényeit. Néhány évig általános volt a zavar, és nagy felfordulás uralkodott a lakóvilágokon is.

5. AZ ÖSSZEÜTKÖZÉS TERMÉSZETE

¹ A sataniai lázadás kitörését követően Mihály tanácskozott paradicsomi testvérel, Immanuella. A meghatározó jelentőségű megbeszélést követően Mihály bejelentette, hogy ugyanazt a politikát fogja követni, melyet a hasonló felkelések esetében a múltban is alkalmazott, vagyis a be nem avatkozás politikáját.

² ¶ E lázadás idején, valamint a két korábbi alkalmával a Nebadon világegyetemben még nem volt abszolút és személyes fennhatósága senkinek sem. Mihály isteni joggal uralkodott, mint az Egyetemes Atyától kirendelt kormányzó, de nem úgy, mintha ezt a saját jogán tenné. Ekkor még előtte állt az alászállási létpálya teljesítése; ekkor még nem rendelkezett „minden hatalommal a mennyben és a földön”.

³ A lázadás kitörésétől kezdve addig a napig, amikor a Nebadon teljhatalmú urának nyilvánították, Mihály sohasem szállt szembe Lucifer lázadó erőivel; urantiai időben mérve csaknem kétszázézer évig hagyta, hogy a maguk útját járják. Krisztus Mihály ma már bőven elegendő hatalommal és hatáskörrel rendelkezik ahhoz, hogy a hűtlenség effajta kitörését azonnal, sőt akár véglegesen is kezelni tudja, viszont abban kételkedünk, hogy e teljhatalom arra készítené, hogy másként járjon el, ha egy ilyen felkelés esetleg kitörne.

⁴ ¶ Lévén, hogy Mihály a döntése szerint tartózkodott a luciferi lázadás elleni tényleges harctól, ezért Gábrriel összehívta az irányítása alá tartozó törzskart az Edentián, és a Fenségesekkel való tanácskozást követően átvette a Satiániához hű seregek feletti parancsnokságot. Mihály a Szalvingtonon maradt, míg Gábrriel a Jerusemre ment, és az Atyának — ugyanazon Egyetemes Atyának, akinek személyét Lucifer és Sátán tagadta — ajánlott szférán új minőségében hivatalosan is megmutatkozott a hűséges személyiségek összegyűlt sokasága előtt, és felmutatta Mihály lobogóját, a teremtésösszesség Háromsági kormányzásának anyagi jelvényét, a fehér alapon három égszínkép egy-közepű kört.

⁵ Lucifer jelvénye egy fehér alapon vörös kört ábrázoló lobogó volt, mely vörös kör a belsejében egy fekete teli kört tartalmazott.

⁶ „És lett a mennyben háborúskodás; Mihály parancsnoka és az ő angyalai harcoltak a sárkánnyal (Luciferrel, Sátánnal és a hitszegő hercegekkel); és a sárkány és a lázadó angyalok küzdöttek, de nem diadalmaskodtak.” E „mennyei háború” nem olyan fizikai csata volt, ahogyan az efféle harcot az Urantián elképzelik. A küzdelem első időszakában Lucifer folyamatosan szónokolt a bolygó fogadótermében. Gábriel a közelben létesített főhadiszállásról szüntelenül megválaszolta a lázadói álokoskodásokat. A szférán jelenlévő különféle személyiségek, akik még nem voltak biztosak a választásban, a vitában a két oldalról elhangzott érveket figyelve jutottak döntő elhatározásra.

⁷ De e mennyei háború nagyon is szörnyű és igencsak valóságos volt. Ugyan nem jellemezték a test test elleni küzdelemnek az éretlen világokon szokványos embertelenségei, azonban a küzdelem jellege sokkal halálosabb volt; az anyagelvi harcban a testi élet forog veszélyben, de a mennyei háborúban az örök élet a tét.

6. EGY ÁLLHATATOS SZERÁFPARANCSNOK

¹ Számos személyiség sok nemes és lelkesítő példát mutatott az odaadásra és a hűségre azon időközben, mely az ellenségeskedés kitörése és az új rendszerű és kíséretének megérkezése között eltelt. De az odaadásból eredő összes vitéz hőstett közül a legmegindítóbbnak a bátor Manotiának, a sataniai főparancsnokságon parancsnokhelyettesi beosztásban szolgáló szeráfnak a viselkedése számított.

² A lázadás jerusemi kitörésekor a szeráfi seregek vezetője Lucifer ügye mellé állt. Ez kétségkívül megmagyarázza, hogy a negyedik rendbe tartozók közül, a csillagrendszeri ügyintéző szeráfok közül miért tévedtek meg oly sokan. A szeráfvezetőt szellemileg elvakította Lucifer kiváló személyisége; viselkedése elbűvölte a mennyei lények alacsonyabb rendjeit. Egyszerűen nem voltak képesek felfogni, hogy egy ilyen káprázatos személyiség egyáltalán megtevéthetett.

³ ¶ Nem is olyan régen, a luciferi lázadás kitörése során szerzett tapasztalatai ismertetésekor mondta Manotia: „De a legfelemelőbb pillanat a luciferi lázadással összefüggésben átélt azon borzongató kaland volt, amikor szeráfi parancsnokhelyettesként visszautasítottam, hogy a Mihály ellen tervezett támadásban részt vegyek; és az erős lázadók az összegyűjtött erőkkel az elpusztításomra törtek. Hatalmas felfordulás volt a Jerusemen, de egyetlen hű szeráf sem sérült meg.”

⁴ „Közvetlen felettesem vétsége következtében rám hárult a feladat, hogy mint a csillagrendszer zavarossá vált szeráfi ügyeinek címzetes igazgatója a jerusemi angyali seregek vezetését átvegyem. Erkölcsi támogatást kaptam a melkizedekektől, hatékony segítséget az Anyagi Fiaktól, cserbenhagyott a saját rendem egy jelentős csoportja, viszont nagyszerű támogatást nyújtottak a jerusemi felemelkedő halandók.”

⁵ „Mivel a luciferi elszakadás eredményeként elkerülhetetlenül mi is kiszakadtunk a csillagvilági körökből, ezért a küzdelmünk sikere azon hírszerző testületünk hűségén múltott, akik segélykérésünket a közeli Rantulia csillagrendszerrel az Edentiára továbbították; és úgy találtuk, hogy a rend uralma, a hűség értelme és az igazság szelleme magától győzedelmeskedett a lázadás, a saját jogok és az úgynevezett személyes szabadság felett; képesek voltunk folytatni a küzdelmet az új Csillagrendszer Fejedelmének, Lucifer méltó utódának az eljöveteleig. És rögtön ezt követően kijelöltek a Melkizedek-megbízottak urantiái testületébe, mely felügyeletet gyakorol a hűséges szeráfi rendek felett az áruló Kaligasztia világán, aki a szféráját azon, felszabadított világok és egyenjogúsított személyiségek' újonnan kialakított rendszerének tagjává nyilvánította, melyeket a hírhedt Szabadság-nyilatkozatban Lucifer közreadott, amikor is felhívást intézett a ‚Satania rosszul vezetett és rosszul igazgatott világainak szabadságszerető, szabadgondolkodó és előrettekintő értelmeihez.’”

⁶ ¶ Ez az angyal még most is az Urantián szolgál, a szeráfok társvezetői beosztásában.

7. A LÁZADÁS TÖRTÉNETE

¹ A luciferi lázadás az egész csillagrendszerre kiterjedt. Harminchét szakadár Bolygóherceg állt át kormányának nagyobb részével a föllázadó oldalára. Egyedül a Panoptián nem sikerült a Bolygóhercegnek a maga oldalára állítania az embereit. E világon a melkizedek irányításával az emberek Mihály támogatására gyülekeztek. Ellanora, e halandó terület egyik fiatal asszonya vezette az emberi népeket, és azon a viszály-sújtotta világon egyetlen lélek sem állt Lucifer zászlaja alá. És a hű panoptiaiak azóta is az Atya szférájának és az azt körülvevő hét elkülönítő-világnak a felügyelőiként és építőiként szolgálnak a hetedik jerusemi átmeneti világon. A panoptiaiak nemcsak e világok valóságos őreiként tevékenykednek, hanem egyúttal Mihály személyes utasításainak megfelelően gondoskodnak a szférák szebbé tételéről is valamely jövőbeli cél és ismeretlen rendeltetés okán. E feladatot az Edentiára való útjuk során teljesítik.

² Ebben az időszakban Kaligasztia az Urantián képviselte Lucifer ügyét. A melkizedek ügyesen szembeszálltak a hitehagyott Bolygóherceggel, azonban a határtalan szabadságról szóló álokoskodások és a saját jogokra vonatkozó téveszmék mindig megtalálták a módját e fiatal és fejletlen világ kezdetleges népei félrevezetésének.

³ Az egész elszakadási hírverést személyes közreműködés útján kellett kifejtetni, mert a távközlési szolgáltatást és a bolygóközi közléscsere minden alapvető formáját a csillagrendszeri kör felügyelőinek határozata alapján felfüggesztették. A felkelés tényleges kitörésekor a teljes Satania csillagrendszert elszigetelték mind a csillagvilági, mind pedig a világegyetemi köröktől. Ez idő alatt az összes bejövő és kimenő üzenetet a szeráfi közvetítők és a Független Hírvivők továbbították. A bukott világokhoz vezető köröket

szintén elvágták annak érdekében, hogy Lucifer ne használhassa e széles csatornát gyalázatos tervének kivitelezéséhez. És e köröket mindaddig nem állítják helyre, míg a lázadók vezetői a Satania határain belül élnek.

⁴ Ez Lanonandek lázadás volt. A helyi világegyetemi fiak felsőbb rendjei nem csatlakoztak a Lucifer-féle elszakadási mozgalomhoz, bár a lázadó bolygókon tartózkodó élethordozók némelyikét bizonyos fokig befolyásolta a hűtlen hercegek szította lázadás. A Háromságot-élt Fiak egyike sem tért rossz útra. A melkizedek, a főangyalok és a Ragyogó Estcsillagok mind hűek maradtak Mihályhoz, és Gábiellel együtt derekasan küzdöttek az Atya akaratának és a Fiú uralmának érvényesítése érdekében.

⁵ Egyetlen paradicsomi származású lény sem vált hűtlenné. A Független Hírvivőkkel közösen főhadiszállást építettek ki a Szellem világán és végig az edentiai Nappalok Hűséges Követőjének vezetése alatt működtek. A békéltetők egyike sem vált hitehagyottá, és a Mennyei Adatrögzítők közül sem tért senki rossz útra. A Morontia Társak és a Lakóvilági Tanítók közül azonban sokan megtévedtek.

⁶ A legfelsőbb szeráfi rendből egyetlen angyal sem vészett el, de a következő rendbe, a felsőbb rendbe tartozóknak egy jelentős csoportját a lázadók becsapták és megtévesztették. A harmadik vagy felügyelő angyali rend néhány tagját úgyszintén félrevezették. Azonban a legszörnyűbb csapás a negyedik csoportot, az intező angyalokat, a rendszerint a csillagrendszeri központokon teljesítendő szolgálatra beosztott szeráfokat sújtotta. Manotia csaknem a kétharmadukat megmentette, de kevéssel több mint egyharmaduk követte a vezetőiket a lázadók soraiba. Az intező angyalokhoz tartozó összes jerusemi kerub egyharmada a hűtlen szeráfjokkal együtt vészett el.

⁷ A bolygók angyali segítői, vagyis azok közül, akiket az Anyagi Fiak mellé osztottak be, mintegy egyharmadot csaptak be a lázadók, és az átmenetben segédkezőknek csaknem a tíz százalékát tévesztették meg. János ezt jelképesen látta, amikor a nagy vörös sárkányról azt írta: „És a farka végigsepert a menny csillagainak harmadrészén, és a sötétségbe vetette azokat.”

⁸ A veszteség az angyali sorokban volt a legnagyobb, de leginkább az alacsonyabb rendű értelmek csatlakoztak a pártütéshez. A 681.217 sataniai Anyagi Fiú közül kilencvenöt esett áldozatul a luciferi lázadásnak. A köztes teremtmények nagy számban vésztek oda azokon a bolygókon, ahol a Bolygóherceg Lucifer ügye mellé állt.

⁹ ¶ Sok tekintetben e lázadás volt a Nebadonban a legkiterjedtebb és legszörnyűbb minden hasonló esemény közül. E felkelésben több személyiség vett részt, mint a másik kettőben együttesen. És a változhatatlan ellenszenv okán Lucifer és Sátán ügynökei még a gyermekek felkészítő tanodáit sem kímélték a véglegesrendűek oktatási bolygóján, sőt inkább arra törekedtek, hogy az evolúciós világokról irgalomból kimenekített eme fejlődő elméket is megrontsák.

¹⁰ ¶ A felemelkedő halandók sérülékenyek voltak, de jobban ellenálltak a lázadók álokoskodásainak, mint az

alacsonyabb rendű szellemek. Noha az alacsonyabb rendű lakóvilágokon sokan elbuktak azok közül, akik még nem érték el a teljes eggyé kapcsolódást az Igazítójukkal, mégis a felemelkedési terv bölcsességét dicséri, hogy a Jerusemen működő, sataniai felemelkedési létpolgársággal rendelkezők közül egy sem vett részt a luciferi lázadásban.

¹¹ Az egész Nebadonban a mennyei értelmek minden elképzelhető csoportjából óráról órára és napról napra nyugtalan figyelők tódultak a hírközlő állomásokra, s nagy figyelemmel kísérték a sataniai lázadásról szóló híreket és ujjongva fogadták a folyamatosan közreadott híreket a felemelkedő halandók töretlen hűségéről, akik a melkizedek vezetése alatt sikeresen ellenálltak mindazon körmönfont, rossz erők együttes és a tértnyerésre irányuló erőfeszítéseinek, mely erők oly gyorsan gyülekeztek az elszakadás és a bűn zászlói alatt.

¹² Csillagrendszer-időben mérve a „mennyei háború” kezdetétől számított több mint két évbe telt, míg Lucifer utóda elfoglalhatta a helyét. De végül eljött az új Fejedelem, aki kíséretével az üvegtavon szállt le. Én a Gábiel által mozgósított tartalékosok között voltam az Edentián, és jól emlékszem Lanaforge első üzenetére, melyet a Norlatiadek Csillagvilági Atyjának küldött. Az üzenet így szólt: „Egyetlen jerusemi polgár sem vészett oda. Minden felemelkedő halandó túlélte a viharos megpróbáltatást és a komoly megmérettetésből nyertesként és győzedelmesen emelkedett ki.” És a Szalvingtonra, az Uverszára és a Paradicsomra is eljutott a megnyugtató üzenet, miszerint a halandói felemelkedés túlélési tapasztalása adja a legnagyobb biztonságot a lázadás ellen és ez a legjobb védelem a bűnnel szemben is. A hűséges halandók e nemes, jerusemi csoportja 187.432.811 főből állt.

¹³ ¶ Lanaforge megérkezésével a lázadók vezetőit megfosztották a címüktől és minden vezetői hatalmuktól, bár megengedték nekik, hogy szabadon közlekedhessenek a Jerusemen, a morontia szférákon és még az egyes bolygókon is. A lázadók vezetői folytatták ármánykodó és félrevezető üzelmeiket abból a célból, hogy az emberek és angyalok elméit összezavarják és félrevezessék. De ami a Jerusem igazgatási hegyén kifejtett tevékenységüket illeti, „ott helyük többé nem volt”.

¹⁴ ¶ Jóllehet Lucifert megfosztották minden irányítási jogkörétől a Sataniában, akkoriban még nem létezett olyan helyi világegyetemi hatalom vagy bíróság, mely e gonosz lázadót elítélhette vagy elpusztíthatta volna; akkoriban Mihály még nem volt a legfelsőbb vezető. A Nappalok Elődei megtartották ugyan a Csillagvilági Atyákat a csillagrendszeri kormány élén, azonban eddig még soha egyetlen döntést sem hoztak azon számos, még elintézetlen megkeresés ügyében, melyek Lucifer, Sátán és társaik jelenlegi helyzetének megítélésével és jövőbeli sorsának eldöntésével hozhatók összefüggésbe.

¹⁵ Tehát a lázadók e vezetőinek megengedték, hogy szabadon mozoghassanak a teljes csillagrendszerben, s tovább terjeszthessék elégedetlenkedő és a saját jogokra vonatkozó nézeteiket. De a csaknem kétszázézer urantiai év alatt

nem tudtak újabb világot megteveszteni. A Sataniában egyetlen további világ sem veszett el a harminchét világ bukása óta, még azon világok közül sem, melyek a lázadás kitörésének napja óta népesültek be.

8. AZ EMBER FIA AZ URANTIÁN

¹ Mihály urantiai alászállási küldetésének teljesítéséig Lucifer és Sátán szabadon közlekedett a Satania csillagrendszerben. Végül együtt voltak jelen a világotokon akkor, amikor az Ember Fia elleni együttes támadást végrehajtották.

² Előzőleg, amikor a Bolygóhercegek, az „Istennek Fiai” rendszeresen összegyűltek, „eljött Sátán is”, azt állítva, hogy a bukott Bolygóhercegek elszigetelt világait képviseli. De Mihály végső alászállása óta ekkora szabadságot nem kapott a Jerusemen. Miután kísérletet tettek Mihály eltávolítására, amikor ő az alászállásbeli húsvér testben volt, a Lucifer és Sátán iránti minden rokonszenv végleg kihunyott az egész Sataniában, legalábbis a bűn által elszigetelt világok kivül.

³ Mihály alászállása véget vetett a luciferi lázadásnak az egész Sataniában, kivéve a hitehagyott Bolygóhercegek bolygóit. És ez volt Jézus személyes tapasztalásának jelentősége, közvetlenül a húsvér testben átélt halálát megelőzően, amikor egy nap közölte tanítványaival, hogy „és látam Sátánt, mint a villámlást lehullani a mennyből”. Emaz Luciferrel jött az Urantiára, a végső, mindent eldöntő küzdelem megvívása céljából.

⁴ Az Ember Fia bízott a sikerben, és tudta, hogy a világotokon kivívott győzelme örökre megpecsételi a régi elenségeinek sorsát, és nemcsak a Sataniában, hanem abban a két csillagrendszerben is, ahol a bűn felütötte a fejét. A halandók túlélését és az angyalok biztonságát jelentette, amikor a Mesteretek válaszul Lucifer ajánlatára nyugodtan és isteni rendíthetlenséggel azt válaszolta, hogy „Távozz tőlem, Sátán”. Elvileg ez volt a luciferi lázadás tényleges vége. Igaz, hogy az uverszai bíróságok még nem hoztak végső döntést Gábiel kérelme ügyében, miszerint a lázadók elpusztítandók, de idővel a döntésük kétségkívül megszületik, mert a perbeli meghallgatás első menetére már sor került.

⁵ Az Ember Fia Kaligasztiát az Urantia eljáró Hercegenek ismerte el majdnem egészen a haláláig. Jézus azt mondta: „Most van e világ megítéltetése; most vettetik ki e világ hercege”. És akkor, közeledve az életművének beteljesítéséhez, bejelentette, hogy „e világnak hercege megítéltett”. És ugyanez a királyszekétől megfosztott és letaszított Herceg volt az, aki egyszer az „Urantia Istenének” nevezte magát.

⁶ Mihály utolsó cselekedete az Urantia elhagyása előtt az volt, hogy kegyelmet ajánlott Kaligasztiának és Daligasztiának, de ők e nagyvonalú ajánlatot gorombán visszautasították. Kaligasztia, a hitehagyott Bolygóhercegetek még mindig szabadon van az Urantián s gyalázatos terveinek kivitelezésén munkálkodhat, de már egyáltalán semmennyi hatalma sincs ahhoz, hogy az emberek elméjét

megszállja, és ahhoz sem, hogy a lelkükhöz férközve megkísértse vagy eltávolítsa őket, hacsak nem ők maguk ténylegesen is fel kívánják venni az ő gonosz jelenlétének átkát.

⁷ Mihály megtestesülését megelőzően a sötétség ezen urai az Urantia feletti fennhatóságuk megtartására törekedtek, és szívósan ellenálltak az alacsonyabb rendű és alárendelt mennyei személyiségeknek. Azonban pünkösöd napja óta ezen áruló Kaligasztia és a vele egyenlő mértékben hitvány társa, Daligasztia a paradicsomi Gondolatigazítók isteni fensége és az Igazság védő Szelleme, Mihály szelleme előtt tartatik fogságban, mely szellem minden húsvér testben előre kiáradt.

⁸ De egyetlen bukott szellem sem rendelkezett még így sem elég hatalommal ahhoz, hogy az Isten gyermekeinek elméjét megszállja vagy a lelküket meggyötörje. Sem Sátán, sem Kaligasztia nem érinthette meg vagy közelíthette meg az Isten hites fiait; a hit hatékony vértet a bűn és a gonoszság ellen. Igaz az, hogy: „Aki Istentől született, megőrzi magát, és a gonosz nem illeti őt.”

⁹ Általában, amikor valamely gyenge és romlott halandókról azt feltételezik, hogy ördögök és démonok befolyása alá kerültek, akkor pusztán arról van szó, hogy lényüket a saját eredendő és aljas hajlamaik uralják, a természetes hajlamaik vezetik őket rossz útra. Az ördögnek nagyon sokat rónak fel érdemül olyan rosszért, mely ténylegesen nem is az ő érdeme. Krisztus kereszthalála óta Kaligasztia viszonylagos tétlenségben él.

9. A LÁZADÁS JELENLEGI ÁLLÁSA

¹ Mihály már a luciferi lázadás legelején mentességet ajánlott minden lázadónak. Ajánlatának lényege az volt, hogy miután elnyeri a teljes világegyetemi fennhatóságot megbocsát mindenkinek, aki őszinte megbánást mutat, és visszahelyezi őket a világegyetemi szolgálat valamilyen formájába. A vezetők egyike sem fogadta el e kegyes ajánlatot. Azonban angyalok és alacsonyabb rendű mennyei lények ezrei, beleértve az Anyagi Fiak és Leányok százait is, elfogadták a panoptiaiak által kihirdetett kegyelmet, és Jézus feltámadása idején, ezerkilencszáz évvel ezelőtt a jóvá igazolást megkapták. E lényeket azóta az Atya jerusemi világára szállították, ahol gyakorlatilag elkülönítve tartják őket mindaddig, amíg az uverszai bíróságok döntést nem hoznak Gábiel Lucifer *elleni* ügyében. Azonban senkinek sincs kétsége afelől, hogy amint a megsemmisítési határozat megszületik, e bűnbánó és megmentett személyekre a megsemmisítési határozat nem fog vonatkozni. E próbaidős lelkek most a panoptiaiakkal dolgoznak együtt az Atya világának gondozásában.

² A főbűnös nem járt az Urantián azóta, hogy megpróbálta Mihályt eltéríteni szándékától, vagyis attól, hogy teljesítse megtestesülési küldetését és magát végérvényesen és bizonyosan a Nebadon korlátlan urává tegye. Miután Mihály véglegesen a Nebadon világegyetem vezetője lett, Lucifert az uverszai Nappalok Elődeinek intézői őrizetbe vették és azóta is fogságban van az Atya átmeneti szféráinak jerusemi csoportjába tartozó egyes számú égitesten.

És a többi világ és csillagrendszer vezetői itt megfigyelhetik a Satania hűtlen Fejedelmének végét. Pál ismerte e lázadó vezetők sorsának a Mihály megtestesülését követő állását, mert úgy jellemezte Kaligasztria vezéreit, mint „a gonosz-ság szellemi seregei a mennyei helyeken”.

³ ¶ Miután Mihály megkapta a Nebadon feletti legfelsőbb hatalmat, kérelmezte a Nappalok Elődeinél, hogy a felsőbb-világegyetemi bíróságok előtt zajló per, Gábrrielnek Lucifer *elleni* pere, melynek uverszai legfelsőbb bírósági bejegyzésére csaknem kétszázézer évvel ezelőtt került sor, ahogy ti az időt méritek, tehát e per időtartama alatt a luciferi lázadásban érintett minden személyiséget őrizet alá helyezhessen. A csillagrendszer-központi csoportot illetően a Nappalok Elődei egy kivétellel elfogadták Mihály kérelmét: Sátánnak meg kellett engednie, hogy rendszeres időközönként meglátogathassa a hitehagyott hercegeket a bukott világokon mindaddig, amíg ezek a pártos világok újabb Istenfit nem kapnak, illetőleg amíg az uverszai bíróságok meg nem kezdik Gábrriel Lucifer *elleni* perében az ítélkezést.

⁴ Sátán azért jöhetett el az Urantiára, mert nem volt hivatalban lévő Fiatok — sem Bolygóherceg, sem Anyagi Fiú személyében. Makiventa Melkizedeket azóta az Urania Bolygóhercegének helyettesének nevezték ki, és Gábrriel Lucifer *elleni* perének kezdete jelezte, hogy az összes elszigetelt világon felállt a bolygók átmeneti kormánya. Igaz, hogy Sátán rendszeresen meglátogatta Kaligasztriát és a többi bukott herceget egészen e kinyilatkoztatások megjelenésének időpontjáig, amikor is lezajlott Gábrriel első meghallgatása a lázadók vezetőinek elpusztítása iránti kérény tárgyában. Sátán most teljes őrizetben van a jerusemi börtönvilágokon.

⁵ ¶ Mihály utolsó alászállása óta az egész Sataniában senki sem akadt, aki arra vágyott volna, hogy a börtönvilágokon segédkezzen az őrizetben tartott lázadóknak. És a lázadók sem tudtak több lényt megnyerni az ügyüknek. Ezerkilencszáz éve a helyzet változatlan.

⁶ Nem várhatjuk a Sataniában jelenleg érvényes megszorítások feloldását mindaddig, amíg a Nappalok Elődei végleg nem rendelkeznek a lázadók vezetőinek sorsáról. A csillagrendszeri köröket addig nem állítják helyre, amíg Lucifer él. Egyébként ő jelenleg teljesen cselekvésképtelen.

⁷ A lázadás a Jerusemen véget ért. A bukott világokon akkor ér véget, amint az isteni Fiak megérkeznek. Úgy hisszük, hogy mindazok a lázadók, akik egyáltalán elfogadják a megbocsátást, már így is tettek. Várjuk azt a villanásszerű híradást, mely mindezen árulókat megfosztja a személyes létezésről. Arra számítunk, hogy az uverszai ítéletet a végrehajtói híradásban jelentik be, mely ítélet ezen őrizetben tartott lázadók megsemmisítését fogatosítja. És akkor majd keresitek a helyüket, de nem fogjátok megtalálni. „És akik ismertek a világok közt, elborzadnak miattad; rémségessé lettél, s többé örökké nem leszel!” És így mindezen hitvány áruló „olyan lesz, mintha nem lett volna”. Mindegyikük az uverszai ítéletre vár.

⁸ De a szellemi sötétség hét börtönvilága a Sataniában már hosszú ideje komoly figyelmeztetést jelent az egész Nebadon számára, ékesszólóan és hatékonyan hirdeti a nagy igazságot, „hogy a törvényszegőknek útja kemény”; „hogy minden bűnben ott rejtezik a pusztulásának magja”; hogy „a bűn fizetsége a halál”.

⁹ [Közreadta Manovandet Melkizedek, aki egykor az urantiai megbízottaknál szolgált.]